

[Fogh Rasmussen]

fremgår krystalklart af såvel regeringsgrundlaget »En ny start« som den økonomiske plan »Ny kurs mod bedre tider« og af bemærkningerne til lovforslaget, da det i sin tid blev fremsat.

Men det, der har bragt os på sporet af sagen, er, at regeringen har fremlagt økonomiske fremskrivninger frem til slutningen af dette år, som viser, at regeringen ikke sætter bruttoskatten ned, selv om den forudsætter et fald i ledigheden. Og det er jo netop det forhold, som bragte os på sporet af sagen.

Den socialdemokratiske finansminister blev så at sige taget på fersk gerning. Enten måtte han fastholde, at bruttoskatten skulle sættes ned, når ledigheden falder som forudsat i loven om bruttoskat, men så havde han givet forkerte oplysninger til Folketinget i de økonomiske fremskrivninger. Eller også måtte han indrømme, at han aldrig havde haft til hensigt at sætte bruttoskatten ned, men så blev der givet forkerte oplysninger til Folketinget i forbindelse med vedtagelsen af bruttoskatten. Det er sådan, landet ligger.

For at komme ud af den klemme, som regeringen herved var bragt i, kommer man rendende med dette lovforslag, som legaliserer det, som hele tiden har været hensigten, nemlig at flytte pengene fra den ene fond til den anden og derved ophæve den øremærkning, som specielt var de tre øvrige regeringspartiers hovedargument for at sige ja til dette her. Der er en skjult dagsorden, der er en skjult hensigt, og det er det, der er vigtigt at få afdækket i forbindelse med dette lovforslag, der ser så teknisk ud.

At der er en skjult dagsorden, en skjult hensigt fra Socialdemokratiets side, fik vi jo demonstreret i dagspressen, dengang den socialdemokratiske arbejdsmarkedsordfører, hr. Poul Erik Dyrlund, tilkendegav, at hensigten, den langsigtede målsætning, den, der ligger efter 1998, er, at bruttoskatten skal stige i hvert fald op til 15 pct. Han blev så senere bakket op af Socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Frank Jensen.

Så det er åbenbart, hvad dette tilsyneladende tekniske lovforslag drejer sig om. Det drejer sig om ideologi. Det drejer sig om, at Socialdemokratiet gradvis, skive for skive, nærmer sig det, der hele tiden har været den skjulte hensigt, nemlig en bruttoskat, der aldrig kan falde,

men altid vil stige, i hvert fald hvis det er Socialdemokratiet, der har ansvaret for at administrere udgifterne.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg forstår godt, at hr. Fogh Rasmussen er lidt irriteret. Nu havde hr. Fogh Rasmussen glædet sig til, at når dagpengeudgifterne faldt og udgifterne til aktivering og orlov steg, ville konsekvensen, hvis ikke vi havde foretaget os noget, og da Dagpengefonden ikke er fyldt helt op i 1995, efter den lovgivning, som har været gældende hidtil, blive, at dagpengebidraget ikke ville blive nedsat, fordi det ville blive brugt til at fylde mere op i Dagpengefonden, og at aktiveringsbidraget ville stige.

Det havde jo været en dejlig ting for hr. Fogh Rasmussen at kunne gå ud og sige: Der kan man se, at det stiger! Derfor er det selvfølgelig heller ikke særlig sjovt for hr. Fogh Rasmussen, at regeringen fremsætter et lovforslag, som helt fjerner de enkle argumenter, som hr. Fogh Rasmussen holder så meget af at betjene sig af – og i denne sag endda helt uden at lade sig påvirke af kendsgerningerne – og at vi nu med vedtagelsen af forslaget, vi har til første behandling, har det helt klare billede, at til og med 1998 er der et loft, som betyder, at man ikke kan komme i en situation, hvor det samlede bidrag stiger stærkere, end da det blev vedtaget i juni måned 1993, men at såfremt udgifterne bliver mindre, bliver procenten sat ned, og at vi i øvrigt, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, går ud fra, at fra 1998 er bidraget kørt fuldt ind og alle tre fonde reguleret, for, som hr. Fogh Rasmussen også selv påpeger, er regeringens egne forudsætninger, at hvad enten man tager finansredegørelsen eller konvergensprogrammet, ville vi have arbejdsmarkedsområdet med de tre velafgrænsede, veldefinerede områder fuldt finansieret med de fastlagte bidrag, hvilket også betyder, at procenterne, som det hele tiden har været meningen, kommer til at variere fuldt ud i overensstemmelse med de ændringer i udgiftsbehovet, der måtte være.

Sukkeremadderne er derfor taget fra hr. Fogh Rasmussen. Hr. Fogh Rasmussen forsøger at lade være med at lade sig påvirke af det og fortsætter i den samme rille, og det vil hr. Fogh Rasmussen sikkert også som hidtil gøre ude i forsamlingshusene, og derfor kan det selvføl-